నల్లతోలు

సి.రామచంద్రరావు

బోయ్ విశాలమయిన డ్రాయింగ్ రూమ్‌లో ప్రవేశించి అణకువగా ఒక పక్కన నుంచున్నాడు. టీ ముగించి మెత్తని సోఫాలో మునిగిపోయి బి.బి.సి.రేడియో ప్రసారం వింటున్న పేట్‌రావ్ "ఏం కావాలి?" అన్నట్టు అతనివైపు చూశాడు. ఆక్స్‌ఫర్డ్‌లో చదువుకునే రోజుల్లో స్నేహితులు ప్రతాపరావుని 'పేట్' అని ఇంగ్లీషు సంప్రదాయంలో పిలిచేవారు. ఇండియా వచ్చిం తరవాత అది పేట్‌రావ్ అయింది.

"మాస్టర్, బాత్‌రెడీ" అన్నాడు బోయ్. పడకగదికి ఆన్చికట్టిన స్నానాలగదికి వెళ్ళడానికి పేట్ రావ్ లేచాడు. అప్పుడే ఇస్త్రీ చేసిన డిన్నర్ జాకెట్ పక్కమీద పరిచి వుంది. డ్రెస్సింగ్ టేబిల్ పక్కనున్న సోఫాకి ముందు పాలిష్‌చేసిన నల్లజోళ్ళూ, వాటిమీద నలుపు రంగు సాక్సూ వున్నాయి. సోఫా చేతిమీద డ్రెస్ సూటుతో వేసుకునే చొక్కా, చేతులకి బంగారవు కఫ్ లింక్స్ తగిలించి వేళ్ళాడుతూంది. టేబిల్ మీద నల్లటి 'బౌటై' వుంది.

"బోయ్!" రౌద్రంగా అరిచాడు పేట్‌రావ్.

బోయ్ పరిగెత్తుకుని వచ్చాడు.

"తెల్ల షార్క్‌స్కిన్ కోటు ఎందుకు తీశావ్" అన్నాడు పేట్ రావ్.

ఒక్క నిముషం బోయ్ తటపటాయించాడు.

"మాస్టర్ పోయినసారి నల్ల డి.జె. వేసుకున్నారు" అన్నాడు.

"పరవాలేదు. ఇప్పుడూ అదే వేసుకుంటాను" పేట్ రావ్ అన్నాడు.

నిజానికి బోయ్ తప్పుకాదు అనుకున్నాడు మనసులో. ఒక పార్టీకి నల్ల డిన్నర్ జాకెట్ వేసుకుంటే, తరువాత దానికి తెల్ల డి.జె. తీసి ఉంచమని తనే ఆదేశించాడు. అయితే ఈ పార్టీ ప్రత్యేకమైంది. బోయ్‌కి చెప్పడం మర్చిపోయాడు. అయినా అప్పుడప్పుడు ఆ మాత్రం కోప్పడ్డంలో తప్పులేదు. లేకపోతే వాడు మితిమీరి పోతాడు.

బోయ్‌కీ, పేట్‌రావ్‌కీ మధ్యవున్న అనుబంధాన్ని నిర్వచించడం కష్టం. పేట్ రావ్‌కి బోయ్ అంటే అపరిమితమైన అభిమానం. బోయ్ తెలుగువాడే. పేరు లోవరాజు. ఎన్నో ఏళ్ళు దొరల కింద పనిచేసి బోయ్ అన్న పేరు గడించు కున్నాడు. పదిహేనేళ్ళ క్రితం హంటర్ దొర రిటైరై ఇండియా నుంచి ఇంగ్లండు వెళ్ళి పోతూ పేట్‌రావ్‌కి బోయ్‌ని సిఫార్సు చేశాడు.

"పరవాలేదు. పనికొస్తాడు. ఇంగ్లీషు బాగా అర్థమవుతుంది కొంచెం మాట్లాడగలడు కూడా. అయితే, నీ విస్కీ ఒక కంట కనిపెట్టుకో పేట్" అని నవ్వాడు హంటర్.

ఇంగ్లీషు మాట్లాడగలిగి విస్కీమీద మక్కువ ఉండి దొరల ప్రశంస పొందగలిగిన బోయ్‌కి వెంటనే ఉద్యోగం యివ్వడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు పేట్ రావ్. తను చూపించిన ఆదరణకీ, నమ్మకానికీ, అనుగుణంగా బోయ్ ప్రతి విషయంలోనూ సమర్థుడని పించుకొన్నాడు. మాస్టర్ పొద్దున్న మేడమ్‌గది విడిచి, తన గదిలోకి వచ్చినప్పటి నుంచీ ఆఫీసుకి పోయేవరకూ అన్ని అవసరాలూ బోయ్ చూస్తాడు. మాస్టరు నైట్ గౌన్, పైజమాలు విప్పడం దగ్గిర నుంచి, తలకు నూనె, ఆఫీసు బట్టలు వేసుకోవడం వరకూ, ప్రతి విషయంలోనూ సాయపడతాడు. మాస్టర్‌కి ఎన్ని గంటలకి కారు తయారుగా వుండాలో డ్రైవర్‌కి చెబుతాడు. బోయ్ లేకుండా ఒకరోజు కూడా తనకి గడవదేమోననిపిస్తుంది, పేట్‌రావ్‌కి అప్పుడప్పుడు. కాని ఆ తలపుని ఆట్టేసేపు నిలవనిచ్చేవాడు కాదు. లేక ఏమై పోతాడు. తనేం లోటు చేస్తున్నాడనీ ఎప్పుడైనా పరుషంగా మాట్లాడినా, మనసులో కోపం వుండదు. పైకి కఠినంగా కనుపించకపోతే చనువు తీసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు.

బోయ్‌కి కూడా మాస్టర్ అంటే భయమూ, భక్తీ. ఇంకా దొరల కింద పనిచేస్తున్నట్టే అనిపిస్తుంది అంటాడు స్నేహితుల్తో. మాస్టరుకి దొరల అల వాట్లన్నీ వున్నాయి... డబ్బుకి వెనకా ముందూ చూసుకోడు. అడపా తడపా గుసురుతూ ఉంటాడు. గుసరకుండా మాస్టరేమిటి? కోపంలేని మాస్టరుకి ఠీవి కూడా ఉండదనేవాడు మెకెంజీ దొర దగ్గిర పనిచేసిన బేరరు. మెకెంజీ దొరది మెత్తని స్వభావం. పల్లెత్తుమాట ఎవర్నీ అనడు. అన్నీ లెక్క ప్రకారం చూసుకునేవాడు. పనివాళ్ళకి పైన ఏమీ దొరికేది కాదు. తక్కిన దొరల్లాగ ఈయనకూడా తాగి రొండు చీవాట్లుపెట్టి తరువాత రొండు బుడ్లూ, డబ్బూ పారెయ్యరాదా అని తన దగ్గిర వాపోయేవాడు ఆయన బేరరు.

"నేను తప్ప ఈవాళ పార్టీకి ఒచ్చేవాళ్ళంతా తెల్లవాళ్ళే"

నల్ల డి.జే. వేసికోడానికి ప్రత్యేక కారణం వివరించడానికి ప్రయత్నించాడు పేట్‌రావ్. ఇటువంటి విషయాలు చెప్పేటప్పుడు బోయ్ ఎంతో సన్నిహితుడనిపించేది. పేరుపెట్టి పిలవాలనిపించేది. ఏళ్ళ తరబడి అలవాటుపడ్డ సంస్కారం, ఇండియాలో పనిచేసిన ఇంగ్లీషువాళ్ళ సంస్కారం అడ్డు వచ్చేది. అప్పుడు 'బోయ్' అని పిలిచినా, గొంతు మెత్తబడేది, మార్దవం ఆవరించేది.

"ఇప్పుడిప్పుడు కొందరు తెల్లకోటూ, నల్ల లాగూ వేసుకుని డాన్సులకీ, ఈవినింగ్ పార్టీలకీ వెడుతున్నారు కాని, స్వచ్ఛమైన బ్రిటిషర్ దాన్ని డి.జె. కింద లెక్కకట్టడు" అన్నాడు.

బోయ్ ముగ్ధుడై వింటున్నాడు. ఇది కొత్త విజ్ఞానం, రేపు స్నేహితుల్తో కబుర్లలో దొర్లించవచ్చు.

"ఇక్కడ ఉక్క భరించడానికి కొంత తేలిగ్గా ఉంటుందనీ, ఇండియన్ పార్టీలకి వేసుకుని వెళ్ళినా పరవాలేదనీ తెల్లదికూడా కుట్టించాను" తప్పును సమర్థించుకొంటున్న వాడిలాగా చెప్పాడు పేట్ రావ్.

బోయ్ షార్క్ స్కిన్ కోటుతీసి వార్డ్‌రోబ్‌లో తగిలించి వికూనా గుడ్డతో కుట్టిన నల్ల డి.జె. కోటు బయటికి తీశాడు. దాని బరువుకింద ఈ వేసంగిలో నాలుగయిదు గంటలు మగ్గవలసిందే. మనసుని అదుపులో పెట్టుకుని పేట్‌రావ్ స్నానానికి వెళ్ళాడు.

వర్ణవివక్ష మీద వచ్చిన అలనాటి అద్భుత కథ

తొట్టిలో మూడువంతులు వేడినీళ్ళు పట్టి వుంచాడు బోయ్. నీళ్ళల్లో చెయ్యిముంచి వేడి చూసుకొని తృప్తిగా తొట్టిలోకి దిగాడు పేట్‌రావ్. కాళ్ళ కదలికవల్ల నీళ్ళు చేసే చిన్న శబ్దం తప్ప అంతా ప్రశాంతంగా వుంది. లేత ఆకుపచ్చ చలువరాయితో కట్టిన స్నానాలగది తెల్లని నీళ్ళ తొట్టిలో మనోహరంగా ప్రతిబింబిస్తూంది. సబ్బూ, స్పాంజ్ పెట్టడానికి ఒక చివర తొట్టికే అడ్డంగా వేసిన బల్లమీదనుంచి సిగరెట్ తీసుకుని వెలిగించాడు. శరీరం బయటా, లోపలా వెచ్చగా, సుఖంగా వుంది. అతని ఆలోచనలు రాత్రి కాక్‌టైల్ పార్టీ మీదికి పోయాయి.

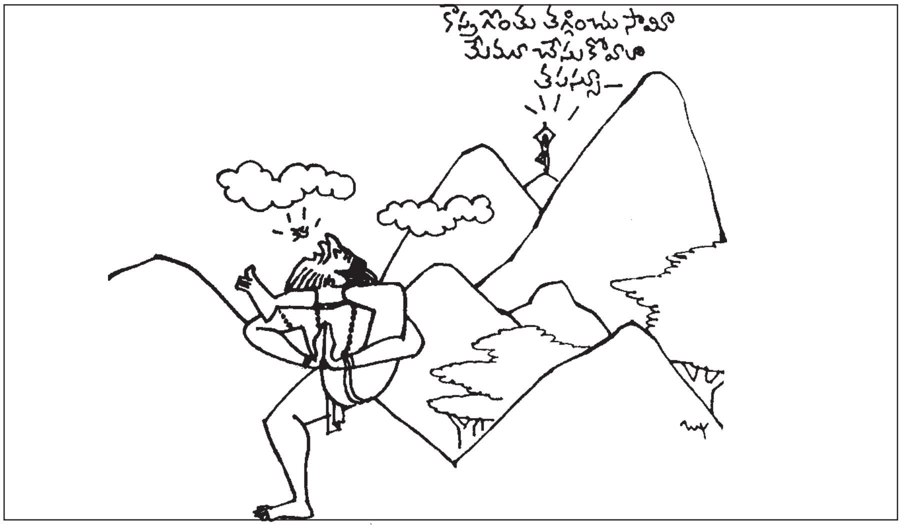

మిస్టర్ అండ్ మిసెస్ స్టువర్ట్, రగ్గర్ ఫుట్‌బాల్ పోటీలో గెలిచిన క్లబ్బు జట్టుకి రాత్రి ఏడూ, ఎనిమిదిన్నర గంటల మధ్య క్లబ్ బ్రిడ్జిరూమ్‌లో కాక్‌టైల్ పార్టీ ఇస్తున్నారు. అతిథుల్లో తనొక్కడే ఇండియన్. రగ్గర్ జట్టులో ఇండియన్ లేనేలేడు. క్లబ్బులో ఇండియన్ మెంబర్లకి ఇది అసంతృప్తి కలిగించింది. తెల్లవాళ్ళంతా కలిసి ఇండియన్లకి చోటులేకుండా చేసేరన్నారు. చేతకాని కబుర్లు అనుకున్నాడు పేట్‌రావ్. ఈమధ్య వ్యాపారంలో పడి తను రగ్గర్ విషయం ఆట్టే పట్టించుకోపోవడంవల్ల ఇందులో నిజానిజాలు చెప్పలేడు. కాని, పదిహేనేళ్ళ క్రితం క్లబ్బులో నలుగురైదుగురు ఇండియన్ మెంబర్లకే నిజంగా వ్యక్తిత్వంలేని రోజుల్లో తను రగ్గర్ జట్టులో వున్నాడు. అప్పటికీ ఇప్పటికీ తెల్లవాళ్ళు మనతో మంచిగా ఉండడానికి ఎంతైనా ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఆడే సత్తువలేకుండా సెలక్షను కమిటీ అంతా బ్రిటిషర్ల పుట్ట అని నిందించడం దేనికి?

వాళ్ళంటే మనకి అసూయ అనుకున్నాడు అతను.

వాళ్ళతో మనం తూగలేం. ఎంత అనుకరించినా మనకీ వాళ్ళకీ సామాన్య అభిరుచులు లేవు. పూర్వం తన కాలంలో, బ్రిటిషర్ పరిపాలనలో, విస్కీబుడ్డి దగ్గిర యినా బ్రిటిషరూ, ఇండియనూ ప్రాణమిత్రులయ్యే అవకాశం వుండేది, ప్రొహిబిషన్ తరువాత అది కూడా లేదు. అయినా, బ్రిటిషర్ మనల్ని దూరంగా ఉంచాలని చూస్తున్నాడనడం నిజం కాదు. సమాజంలో సరయిన స్థానం వున్న ఇండియన్‌కి బ్రిటిషర్ ప్రాణం పెట్టగలడు. వచ్చిన చిక్కల్లా సంస్కారం సరిపోకుండా పెద్ద ఎత్తుల మీద మనసు పెట్టుకుని కూచున్నవాళ్ళకే. అదృష్టవశాత్తూ మంచి ఉద్యోగం సంపాదించి క్లబ్బు మెంబరై కూచున్న ప్రతివాడితోనూ తెల్లవాళ్ళు భుజాలు రాసుకుని తిరగాలనడం అన్యాయం.

పేట్‌రావ్ సిగరెట్టు అయిపోయి పెదిమలు చుర్రుమన్నాయి. మిగిలిన ముక్కని తొట్టిపక్క గోడలో అతికి వున్న ఏష్‌ట్రేలో పడేసి, ఎదురుగా కప్ బోర్డులో వున్న టైం పీస్ వైపు చూశాడు. గుడ్‌లార్డ్! ఏడు అవుతూంది. తొట్టిలో నీళ్ళు బయటికి వదిలి, పైనవున్న షవర్ విప్పి తొందరగా ఒళ్ళు తడుపుకుని బయటపడ్డాడు.

పేట్‌రావ్ డిన్నర్ జాకెట్ వేసుకుని, నిలువు టద్దంలో చూసుకుని మురిసిపోయాడు. కోటు ఫేసింగ్ తళతళ మెరుస్తూంది. పాంట్ బ్రైడింగ్ సున్నితంగా వుంది. షర్టు కాలరూ, బౌటై, తీర్చి దిద్దినట్టు అమరాయి. జోళ్ళు ఎలక్ట్రిక్ దీపం వెలుగులో జిగేల్‌మంటున్నాయి. తక్కువయిందల్లా, కోటు కాలరుకున్న బటన్‌హోల్‌లో కార్నేషన్ పువ్వు. ఈ వేడి దేశంలో కార్నేషన్ మొక్కలా మొలవవు. ఏం చెయ్యడం? దానికి బదులు ఎర్ర గులాబీని అలంకరించుకున్నాడు పేట్‌రావ్. ఇంకొక సారి అద్దంలో చూసుకుని, తృప్తిగా నవ్వుకుని, పోర్చిలోకి దారి తీశాడు. యూనిఫారంలో డ్రైవరు, జాగ్‌వార్ కారు వెనకతలుపు తీసి పక్కగా నుంచున్నాడు. పేట్‌రావ్ లోపలికి ఎక్కి కూచుని "పోదాం" అన్నాడు, డ్రైవరు తలుపుమూసి తన సీటులో కూచున్నాడు. నల్లని, విలువైన జాగ్‌వార్ మార్క్-౹౹౹ తళ తళ మెరుస్తూ నిశ్శబ్దంగా చీకటిలోకి జారిపోయింది.

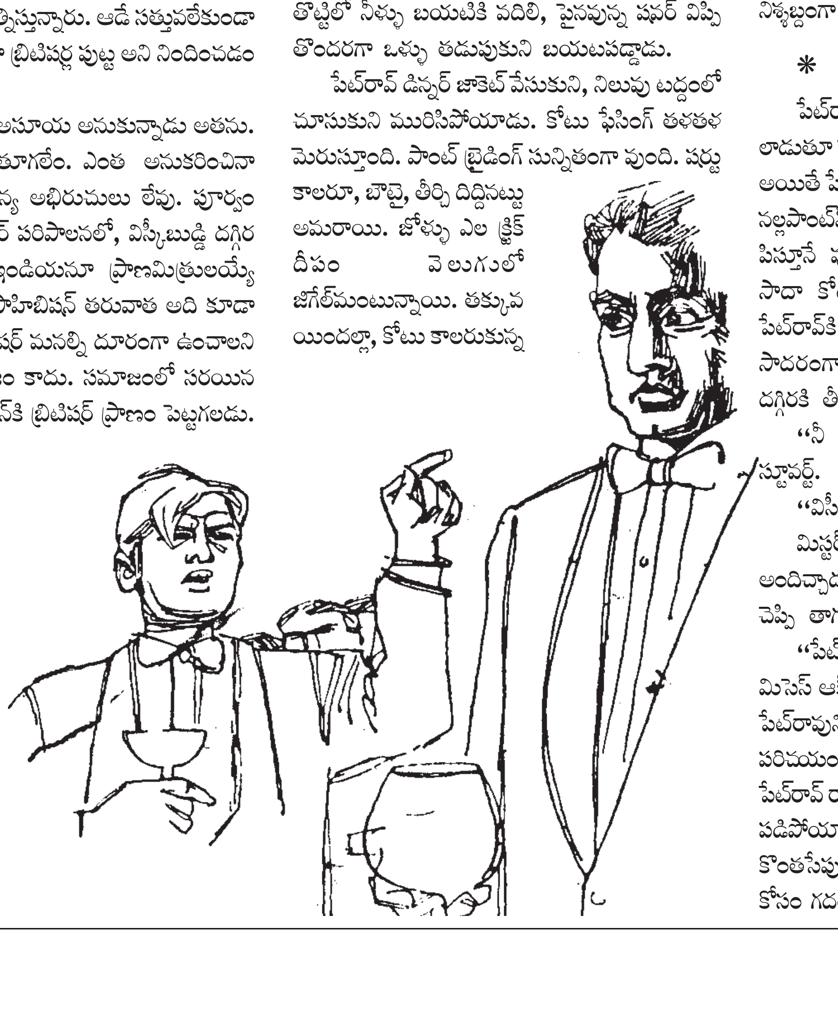

*

పేట్‌రావ్ వెళ్ళేసరికే బ్రిడ్జిరూమ్ జనంతో కిటకిటలాడుతూ వుంది. చాలామంది డిన్నర్ జాకెట్లలో వున్నారు. అయితే పేట్‌రావ్ అనుకున్నట్టు అంతా నల్లకోట్లలో లేరు. నల్లపాంట్‌మీద తెల్లజాకెట్లు గదిలో ఇక్కడా అక్కడా కనిపిస్తూనే వున్నాయి. లౌంజ్ సూట్లలో వచ్చినవాళ్ళూ, సాదా కోటూ పేంటుల వాళ్ళూ కూడా వున్నారు. పేట్‌రావ్‌కి ఆశ్చర్యం వేసింది మిస్టర్ స్టువర్ట్ అతన్ని సాదరంగా ఆహ్వానించి పార్టీ కోసం అమర్చిన బార్ దగ్గిరకి తీసుకు వెళ్ళాడు.

"నీ డ్రింక్ ఏమిటి పేట్ ?" అన్నాడు మిస్టర్ స్టువర్ట్.

"విస్కీ అండ్ సోడా"

మిస్టర్ స్టువర్ట్ విస్కీ సోడా గ్లాసులో కలిపి పేట్‌రావ్‌కి అందిచ్చాడు. ఇద్దరూ చేతుల్లో గ్లాసుల్ని పైకి ఎత్తి "చీయర్స్ చెప్పి తాగడానికి ఉపక్రమించారు.

"పేట్! నువ్వు మెక్‌ఫర్సన్ని కలుసుకోవాలి. మిస్టర్, మిసెస్ ఆక్స్‌ఫర్డ్ కూడా తయారీయే." మిస్టర్ స్టువర్ట్ పేట్‌రావుని ఎనమండుగురి గుంపులోకి తీసుకువెళ్ళి పరిచయం చేశాడు. వాళ్ళు ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు. పేట్‌రావ్ రాక ఒక్కక్షణం కబుర్లని ఆపింది. తిరిగి మాటల్లో పడిపోయారు. అతనికి వాళ్ళ కబుర్లు అంతు పట్టలేదు. కొంతసేపు ఆ గుంపులోనే నుంచుని తనకి తెలిసినవాళ్ళ కోసం గదంతా కలయ చూశాడు. గదిలో ఆరుగుంపుల

మనుషులైనా వున్నారు. ఒక్కొక్క గుంపులో నలుగురు నుంచి ఆరుగురుదాకా వుంటారు. అంతా తెల్లవాళ్ళే. వాళ్ళందరిలోనూ తనొక్కడే ఇండియన్ వుండడం పేట్ రావ్‌కి ఎంతో సంతృప్తి నిచ్చింది. ప్రతి గుంపులో ఇద్దరు ముగ్గురైనా తనకి బాగా తెలిసిన వాళ్ళున్నారు. తనను గుర్తించినందుకు చిహ్నంగా కొంచెం నవ్వి, తలపంకించారు. వెళ్ళి ఎవరితోనైనా చేరడానికి అతను సందేహించాడు. వాళ్ళు స్వంత విషయాలు మాట్లాడుకుంటూ వుండవచ్చు. అటువంటప్పుడు పలకరించడం మర్యాద కాదు.

పేట్‌రావ్ చేతిలో విస్కీ అయిపోయింది. ఆకాశం నుంచి ఊడిపడ్డట్టు మిస్టర్ స్టూవర్ట్ వచ్చి అన్నాడు,

“పేట్, గ్లాసు యిలా ఇయ్యి నింపితెస్తాను?”

కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా పేట్‌రావ్ నవ్వాడు.

“విస్కీ తెమ్మంటావా, కాక్‌టైల్ రుచి చూస్తావా ” అన్నాడు మిస్టర్ స్టూవర్ట్.

“విస్కీ, ప్లీజ్”

విస్కీ గ్లాసు పేట్‌రావ్‌కి అందిచ్చి, మిస్టర్ స్టూవర్ట్ జనంలో మాయమైపోయాడు. పేట్‌రావ్ దృష్టి గది గోడమీద అతికిన నోటీసు మీదికి పోయింది. “గదిలో పర్మిట్ వున్నవాళ్ళు మాత్రమే తాగవచ్చు” అతనికి నవ్వొచ్చింది. పర్మిట్ లేకుండా ఎందరు ఇక్కడ రోజూ తాగడం లేదు? తనకి మాత్రం పర్మిట్ ఉందా? ఆడ్డుచెప్పే వాళ్ళెవరో? క్లబ్బులో బ్రిటిష్ మెంబర్లందరూ ఎప్పుడో ఒకసారి తనిచ్చిన పార్టీల్లో తాగినవాళ్ళే. గవర్నమెంటు లోకంలో తనకి కావలసినంత పరపతి వుంది. అసలు తనకి పర్మిట్ లేని సంగతి ఏ కొద్దిమందికోగాని తెలియదు. తెలిసిన నలుగురిమధ్యా అది నవ్వులాట అయిపోయింది. ఆ ప్రసక్తి వచ్చినప్పుడు “పేట్‌ని పర్మిట్ అడిగితే ప్రొహిబిషనే ఎత్తించేస్తాడు అని నవ్వుతారు.” తన డాక్టరు మొండిపట్టువల్లకాని పర్మిట్ సంపాదించడం ఏమంత కష్టం కాదు. తనకి గుండెజబ్బు. “ఎక్కువగా తాగడం ప్రారంభిస్తే రెండేళ్ళల్లో చచ్చిపోతావు” అని చెప్పేడు డాక్టరు. “పోన్లే రెండేళ్ళయినా ఆనందంగా బ్రతుకుతాను. ఇలాగ పందేళ్ళు గడిపి ఏం లాభం?” అని నవ్వాడు తను. “ఈ ఆటలేం కుదరవు, నీకు నేను సర్టిఫికేటు యివ్వను. ఇంకే డాక్టరూ ఇవ్వకుండా చూస్తాను” అని ప్రతిజ్ఞ పట్టేడు డాక్టరు. డాక్టరుకి తనమీద వున్న అభిమానానికి అతని మనస్సు కృతజ్ఞతతో నిండింది. పేట్‌రావ్‌కి విస్కీ, బీయర్ల మీద విపరీతమైన మమకారం లేదు. నలుగుర్లో వున్నప్పుడు రుచి చూశాడు. అందుకే పర్మిట్ గురించి డాక్టరుతో రాద్ధాంతం చెయ్యలేదు. పర్మిట్ వున్నా నాలుగయిదు యూనిట్లు ఎన్నాళ్ళకి సరిపోతుంది? ఒక్కపార్టీ ఇవ్వడానికి కూడా రాదు. తనకి పర్మిట్ అక్కర్లేదు. ‘ఇంతమందిలో ఒంటరిగా ఆలోచనల్లో కాలం వెళ్ళబుచ్చేస్తున్నానే’ అనిపించింది. అతనికి ఒక్కసారిగా, పెళ్ళాం జ్ఞాపకం వచ్చింది. రీటా ఢిల్లీలో ఏం చేస్తుందో? అక్కతో తెల్లవాళ్ళ గురించి వాదిస్తూ వుంటుంది. రీటా, సుశీ కూడా రెండేళ్ళు తండ్రితో ఇంగ్లండులో గడిపి వచ్చారు. ఇద్దరూ పెళ్ళయేవరకూ ఒకే సమాజంలో పెరిగారు. అయినా ఇద్దరి మన: ప్రవృత్తులలోనూ ఎంత భేదం! రీటాకి ఇంగ్లీషు అలవాట్లంటే అభిమానం. సుశీకి గిట్టదు. ‘రీటా ఇక్కడ వుంటే బాగుండేది’ అనుకున్నాడు. రీటా అంటే బ్రిటిష్ కమ్యూనిటీకి ఎంతో ఆదరం. అందరికీ ఎంతో సహాయంగా వుంటుంది. ఈవాళ పార్టీలో రీటా వుంటే అక్కడి వాళ్ళంతా తమ చుట్టూ వుండేవారు. రీటా పంపించిన పచ్చళ్ళకి అభివందనాలు చెప్పేవారూ, ఇండియన్ ఫలహారాలు చేసి పంపమని కోరేవారూ, ఎంబ్రాయిడరీ డిజైన్లు అడిగేవారూ, ఏదో రోజు సాయంత్రం టెన్నిస్ ఆడడానికి ఇంటికి వస్తామని చెప్పేవారూ. వీటిలో తనకున్న ప్రజ్ఞ ప్రదర్శించడం రీటాకి సరదా. వెర్రి అంటుంది సుశీ. “తెల్లవాళ్ళకి ఇన్ని సమర్పించుకుంటున్నావు కదా నువ్వు, వాళ్ళు తిరిగి నీకు ఒక్కటయినా ఇచ్చారా ?” అని అడుగుతోంది. ఇవ్వకేం, ఇచ్చారు. కాని రీటా అంత ధారాళంగా కాదు. వాళ్ళకి మన వంటలు, వస్తువులూ అయితే కొత్తగాని, మనకి వాళ్ళవి కొత్తకాదుగా. ఇవ్వడానికి ఏమంత వుంటుంది? పైగా స్వదేశం నుంచి ఆరువేల మైళ్ళ పైగా ప్రయాణం చేసి, ఇటువంటి దేశంలో పని చెయ్యడానికి ఒప్పుకున్నది ఆర్జించే డబ్బు దుబారా చెయ్యడానికి కాదు. ఇక్కడి తెల్లవాళ్ళు జాగ్రత్తగా డబ్బు కూడబెట్టుకుని, కొంతకాలానికి శాశ్వతంగా ఇంగ్లండు వెళ్ళిపోవడానికి తహతహలాడతారు. దాంట్లో తప్పే ముంది?

ఒంటరిగా నుంచోడంవల్ల పేట్‌రావ్ తలలో అన్ని విధాలైన తలపులూ తిరుగాడుతున్నాయి. ఒకమూల కుర్రకారు, రగ్గర్‌ల ఆటగాళ్ళు గుమిగూడి కేరింతలు కొడుతూ అల్లరి చేస్తున్నారు. వాళ్ళంతా రీటా చుట్టూ తిరుగాడుతూ వుండవలసింది. “ఈ ఆకతాయి వెధవలంతా హక్కు వున్నట్టు నీతో డాన్సు చెయ్యడానికి, తగువు లాడుకుంటుంటే నవ్వుతూ ఊరుకుంటారేం?” అని రీటాని అడిగింది సుశీ ఒకసారి క్లబ్బులో డాన్సుకి వచ్చిన ప్పుడు. ఆనాటి సుశీ ప్రశ్న తరుచు అతని స్మృతిపథంలో చిన్న తుఫాను లేవదీస్తుంది. “పెళ్ళికాని ఇంగ్లీషు కుర్ర కారుకి సరదాగా వుండే ఆడవాళ్ళని చూస్తే మతిపోయే మాట నిజమే. వాళ్ళకి ఈ ప్రాంతాల్లో కబుర్లాడుకోడానికి కూడా ఆడపిల్లలు దొరకరు. ఇంక రీటా వంటి అంద మైంది, చమత్కారమైంది తటస్థపడితే చెప్పాలా.” అయితే రీటా తెలివైంది. వాళ్ళందరినీ అదుపులో పెట్టగల సమర్థురాలు. “బ్రిటిష్ కమ్యూనిటీలో నాకున్న స్థానం రీటావల్ల కాదుకదా?” భయంకరమైన తలపు వచ్చిందతనికి. వెంటనే మరిచిపోడానికి ప్రయత్నించాడు. ఇంటికి వెళ్ళి పోవాలనిపించింది. కాని ఇంకా ఒక్కడూ కదలడం ప్రారంభించలేదు. నీరసంగా ఒక మూలచేరి కొంచెం, కొంచెం విస్కీ చప్పరించడం మొదలుపెట్టాడు.

*

పార్టీ శ్రుతి నిముష నిముషానికీ హెచ్చుతూంది. కొంతసేపటి క్రితం సుందర స్థాయిలో సాగుతున్న కబుర్లు, నవ్వుల్లోకీ, అరుపుల్లోకీ దిగాయి. బల్లమీద సీసాల్లో విస్కీ, బీయర్, రమ్, పెగ్రా అతివేగంగా హరించుకు పోతున్నాయి. కుర్రకారు కోలాహలం గరిష్ఠప్రమాణం అందుకుంది. పాటలు పాడేవాళ్ళు, ఆటలు ఆడేవాళ్ళు, చిలిపి కజ్జాలు పెట్టుకునేవాళ్ళు, గ్లాసులు బద్దలుకొట్టేవాళ్ళు, యుక్తాయుక్త విచక్షణ జ్ఞానం అంతరించినట్టు ప్రవర్తించేవాళ్ళు. పార్టీలో కొందరు పెద్దలు ఏవగించుకున్నారు. కాని చెయ్యగలిగిందేమీ లేకపోయింది. ఇక్కడ వున్న బ్రిటిష్‌వాళ్ళని వేళ్ళమీద లెక్కపెట్టవచ్చు. వాళ్ళల్లో ఈ కుర్రకారుని మినహాయించివేస్తే మిగిలేదెవరు ? పార్టీలూ, ఉత్సాహం కావాలంటే ఉన్న నలుగురూ కూడవలసిందే. ఈ చర్యల్ని చూసీచూడనట్టు మసలవలసిందే. మరీ ఏవగించుకున్న కొందరు– భార్యలతో వచ్చిన వాళ్ళు ఏదో సాకుచెప్పి ముందు వెళ్ళిపోయారు. తక్కిన పెద్దలు ఆ పెద్ద బ్రిడ్జిరూమ్‌లో ఒకమూల ఒత్తిగిల్లి కబుర్లలో పడిపోయారు.

ఇంకొక ప్రక్కన బ్రిటిష్ యువకులు లేని ఆనందం అనుభవిస్తున్నామని తమనితాము నమ్మించుకోడానికి,

ఒకళ్ళనొకళ్ళు ప్రోత్సహించు కుంటున్నారు. ఎవరు ఎక్కువ విస్కీ తాగగలరో పందెం కడుతున్నారు. ఒక్కగుటకలో గ్లాసుడు పానీయం ఖాళీ చెయ్యగలిగినవాడిని ముందుకు రమ్మంటున్నారు. విస్కీ, బీయర్ కలిపి తాగగల మొన గాడు వున్నాడా అని సవాల్ చేస్తున్నారు. ఈ పరీక్షల్లో గెలిచిన వాళ్ళని భుజాల మీద కెక్కించుకుని విజయగీతా లాలపిస్తున్నారు. ఆనాటి సాయంత్రం రగ్గర్ ఫుట్‌బాల్ పాటీలో అగ్రస్థాయి ఆట ఆడిన డంకన్ హార్వీని తమాషా గా దుయ్యబడుతున్నారు. "అన్ని ఫ్రీకిక్స్‌ని గోలులోకి తన్నేవే, ఈ విస్కీ బుడ్డిని తన్నగలవా ?" అని అతన్ని రెచ్చగొట్టారు. "ఓ, తప్పకుండా" మత్తులో అరమూసుకు పోతున్న కళ్ళు నులుముకుంటూ తల ఎగరేశాడు డంకన్. 'దటీస్ ది స్టఫ్, డంకన్' అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు. డంకన్ హార్వీ విస్కీబుడ్డిని కాలిజోడుతో గోడకి తన్ని ముక్కముక్కలుగా చేసేశాడు. దూరంగా వున్న పెద్దలు మెడలు రిక్కించి ఏమిటా శబ్దం అన్నట్టు చూశారు. గుంపులో ఏం జరిగిందీ అంతుపట్టలేదు. మళ్ళీ విస్కీ గ్లాసుల్లో లీనమైపోయారు.

అకస్మాత్తుగా ఒక యువకుడికి ఇంతగోల పనికి రాదనిపించింది.

"మనం అనాగరికంగా ప్రవర్తిస్తున్నాం" అన్నాడు.

"షటప్" అని గుంపు అరిచింది.

ఆ యువకుడు ఊరుకోలేదు. పక్కనున్న బల్లమీద ఎక్కి అరిచాడు.

"లేడీస్ అండ్ జెంటిల్‌మన్..."

"లేడీస్ లేరు" అని తక్కినవాళ్ళు గోల చేశారు.

"లేడీస్ కావాలి, లేడీస్ కావాలి" అందరూ అందు కున్నారు. ఒక నిముషం ఊరుకొని మళ్ళీ ఆ యువకుడు మొదలుపెట్టాడు,

"మనం చెప్పలేనంత అనాగరికంగా ప్రవర్తిస్తున్నాం..."

"బూः.... బూः...." అని గొంతుకలు హేళన చేశాయి. యువకుడు మళ్ళీ అందుకున్నాడు.

"ఈ అల్లరి మాని మనం ప్రపంచ నాగరికతలో ప్రముఖస్థానం వహించిన బ్రిటిష్ యువకుల్లాగా ప్రవ ర్తించాలి"

"ప్రముఖస్థానం కాదు, అగ్రస్థానం" అతని మాటల్ని వాళ్ళు సరిదిద్దారు.

"సరే అగ్రస్థానం. ఇప్పుడు మీరు చెయ్యవలసిందే మిటంటే బల్లలచుట్టూ వున్న కుర్చీలమీద అల్లరి చెయ్య కుండా కూచోండి"

"బల్లల్లేవు, కుర్చీల్లేవు"

ఆ యువకుడు నవ్వేశాడు. అందరూ నవ్వేశారు.

"లేకపోవడం ఏమిటి? ఇది శవాయ్ హోటలు. అర్థం అయిందా. ప్రపంచంలోకెల్లా గొప్ప హోటలు"

"ఊः" అన్నారు.

"అంతా బల్లలచుట్టూ కూచోండి, ఇలాగ" అతను బల్లమీదనుంచి కిందికి దూకి, అక్కడ కుర్చీలూ, బల్లలూ ఊహించి గాలిలో కూర్చున్నాడు.

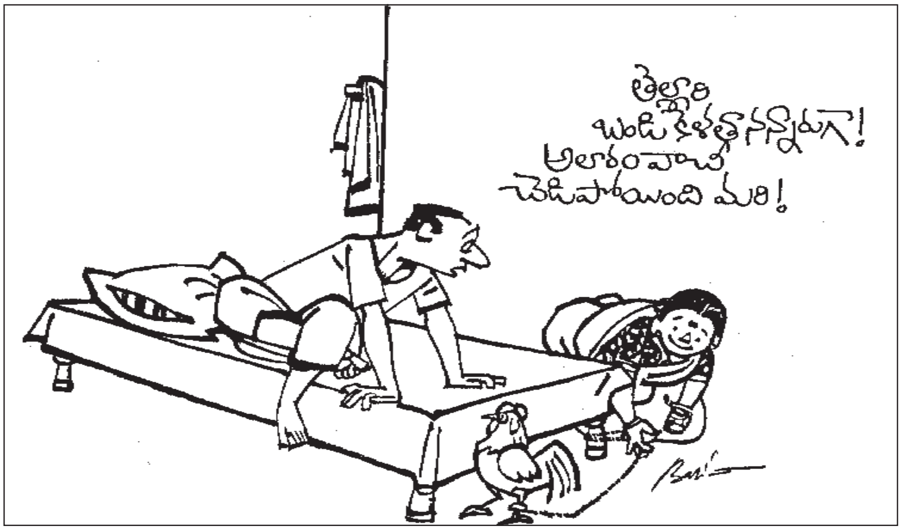

"బాగుంది, బాగుంది "అన్నారు అంతా.

"నేను బేరర్‌ని, శవాయ్‌లో బేరరంటే మాటలుకాదు, ఏమనుకున్నారో! అక్కడ టేబిల్ దొరకడమే కష్టం. కుదురుగా కూచోకపోతే పంపించేస్తాను"

"సరే."

"ఎర్ర తివాసీలతో నిండిన లౌంజ్, దానిమీద ఖరీదైన తోలుతో కుర్చీలు, సరంబీలో అతుక్కుపోయిన లైట్లనుంచి వచ్చే మెత్తని వెల్తురు, సన్నని సంగీతం..."

"ఉబ్బెత్తు వక్షాలని ఊపుతూ. నాట్యంచేసే పిల్ల మాట ఏమిటి?" అని ఒక గొంతు అరిచింది.

"పిచ్చివాగుడు వాగకు. శవాయ్ మొహం ఎప్పుడైనా చూశావా నువ్వు? చీప్‌నైట్ క్లబ్బనుకుంటున్నావా? ఇక్కడ అటువంటి వేషాలేవీ పనికిరావు."

"నాకదంతా తెలియదు. పెద్ద రొమ్ములూ, సన్నటి నడుమూ, బ్లాండ్ జుట్టూ వున్న అందకత్తె నాట్యం కావాలి" అని లేచిందా గొంతు.

అందరూ గొల్లుమని నవ్వారు. ఒకతను లేచి "సరే, నేను నాట్యం చేస్తాను" అన్నాడు. "నాకు రొమ్ములు లేవు, ఈ రెండు సీసాలనీ చొక్కాకింద పెట్టుకుంటే సరి పోతుందా?" అని కోటువిప్పి దూరంగా పారేశాడు. అందరూ సంతోషంగా అరిచారు.

"ఇది లాభంలేదు. బర్లెస్క్ కావాలి" అన్నాడు ఇంకొకడు.

"ఔను!" అందరూ ఒప్పుకున్నారు.

ఇంగ్లండు విడిచిపెట్టి ఎన్నో ఏళ్ళుగా ఇండియాలోనే వుండిపోయిన బ్రిటిష్ యువకులందరికీ ఒక్కసారి ఇంటిమీదకి మనసుపోయింది. మూగబాధ వాళ్ళని క్రుంగ దీసింది. లండన్, హైడ్‌పార్క్, బిగ్‌బెన్, నెంబర్ టెన్ డౌనింగ్ స్ట్రీట్, నైట్ క్లబ్స్, బర్లెస్క్, పబ్స్, సినిమాలు, ఆడపిల్లలు, చక్కటి ఆడపిల్లలు శనివారం సాయంత్రం ఆఫీసులు మూసేసిన తరవాత సినిమాలకీ, నాటకాలకీ, పార్కులకీ, ఎక్కడికి పడితే అక్కడికి తమ కూడా విలాసాలకి వచ్చే ఆడపిల్లలు! తరువాత ఇల్లు, తల్లి, తండ్రీ, అక్కలు, చెల్లెళ్ళు. ఆ అనుభవాల ఊహల్లో తియ్యని బాధ వాళ్ళని ఆవరించింది. వాళ్ళ కోలాహలంలో మాతృదేశంమీద మమత, వాళ్ళ ఉత్సాహంలో దీనత్వం, వాళ్ళ నవ్వుల్లో శోకపుచాలు మిళితమై వున్నాయి.

"సరే, అదంతా తర్వాత, ముందు మీరంతా కూర్చోండి. నేను షాంపైన్‌తో మీ గ్లాసులు నింపుతాను" అన్నాడు మొదటి యువకుడు

"నేను కూడా నీకు సహాయం చేస్తాను" అని డంకన్ హార్వీ లేచాడు.

ఇద్దరూ జేబురుమాళ్ళు పైకితీసి, బల్లమీద వున్న వైన్ బుడ్లకి చుట్టి ఊహా కుర్చీల్లో కూర్చున్న యువకులకి ఉత్తుత్తి షాంపైన్ కొంచెం కొంచెం విదులుస్తున్నారు. అకస్మాత్తుగా డంకన్ హార్వీ కళ్ళు ఎడంగా కూర్చున్న పేట్‌రావ్ మీదకి పోయాయి.

"ఇక్కడికి నల్లవాడెలా వచ్చాడు?" అని అరిచాడు. అందరి మొహాలూ పేట్‌రావ్ వైపు తిరిగాయి. అతనికి ఏంచెయ్యాలో తెలియలేదు. డంకన్ హార్వీ బుడ్డి చేతులో పట్టుకుని అసహ్యం పుట్టిపడే కళ్ళతో పేట్‌రావ్‌ని సమీ పించాడు.

"ఎవరు నువ్వు ఎలా లోపలికి చొరపడ్డావ్?" అని గద్దించాడు.

"డంకన్..." పేట్‌రావ్ మాటలు తడబడ్డాయి. పరిస్థితి విషమించిందని, అక్కడి వాళ్ళంతా తాగి వున్నా రని గ్రహించాడతను. ఒక్క క్షణంలో యువకులంతా పేట్‌రావ్ చుట్టూ మూగారు.

"ఇక్కణ్ణుంచి ఫో, ఈ హోటళ్లో నల్లవాళ్ళకి తావు లేదు" రెట్టించాడు డంకన్ హార్వీ.

"డంకన్, శవాయ్‌లో అటువంటి ఆంక్ష లేదుకదా!" పేట్ రావ్ తేలిగ్గా నవ్వెయ్యడానికి ప్రయత్నించాడు.

"శవాయ్ సంగతి నాకు తెలియదు. నిజానికి నేనా హోటల్లో ఒక్కసారయినా అడుగుపెట్టలేదు. కాని నిన్నిక్కడ ఒక్క నిముషమైనా వుండనివ్వను, ఫో!" అన్నాడు హార్వీ.

అక్కడి వాళ్ళలో ఒక్కడయినా శవాయ్ మొహం చూసి ఉంటాడన్న అనుమానం పేట్‌రావ్‌కి లేదు, తను ఎన్నో పార్టీలకి ఆ హోటలుకి వెళ్ళాడు. అప్రయత్నంగా

అతనిలో గర్వం పొడసూపింది.

"నేనిక్కడికి ఆహ్వానం మీద వొచ్చాను" అన్నాడు.

"ఏది ఆహ్వానం ?"

అతను తీసుకురాలేదు. స్టూవర్ట్‌ని అడగమన్నాడు.

"మేం ఎవర్నీ అడగం. నీకు తాగడానికి పర్మిట్ వుందా ?" ఒక గొంతు ప్రశ్నించింది.

పేట్‌రావ్ చిక్కులోబడ్డాడు. తాగుడు మగతలోకూడా ఎవరికో కొంత మెలకువ వున్నట్టుంది. తాగి వుండబట్టికాని లేకపోతే వాళ్ళెవ్వరూ ఇటువంటి అఘాయిత్యానికి పూనుకోరని అతనికి తెలుసును. అయినా కోపం ఆగలేదు.

"నాకు పర్మిట్ అక్కర్లేదు" అన్నాడు.

"ఊరికే పేలకు" అని పేట్‌రావ్ రెక్క పట్టుకుని ఈడ్చడం ప్రారంభించాడు డంకన్ హార్వీ. పేట్‌రావ్ కొంత గింజుకున్నాడు. నలుగురూ సాయంపట్టి అతన్ని గది బయటకి నెట్టి తలుపు మూసేశారు.

ఈ విషయం విని మిస్టర్ స్టూవర్ట్ రెచ్చిపోయాడు. "బ్రిటిష్ యువకులంతా మృగాల్లాగా ప్రవర్తించారు" అన్నాడు.

"నా అతిథిని అవమానపరచడానికి డంకన్‌కి ఏం అధికారం వుంది?" అని గర్జించాడు.

"అంతా వెళ్ళి పేట్‌కి క్షమాపణ చెప్పుకోండి" అన్నాడు.

డంకన్ హార్వీ ముందుకు వచ్చి నిలబడ్డాడు.

"మేం చెప్పం" అన్నాడు, "నల్లతోలుకి క్షమాపణ చెప్పుకోవలసిన అగత్యం మాకులేదు"

"నల్లతోలైతేనేం పేట్ మీ అందరికన్నా లక్షరెట్లు మెరుగు. అతని అంతస్తు తెలిసే మాట్లాడుతున్నావా?" మిస్టర్ స్టూవర్ట్ ఉద్రేకంతో ఊగిపోతున్నాడు.

"నీ దేశంలో నువ్వు కనీ వినీ ఎరగని సౌకర్యాలు పేట్ అక్కడ అనుభవించాడు. నా దేశంలో నువ్వు మాట్లాడడానికి తాహతులేని మనుషులతో అతనికి స్నేహం వుంది. పేట్ ఆక్స్‌ఫర్డ్‌లో చదువుకున్నాడు. నువ్వెప్పుడైనా ఆక్స్‌ఫర్డ్ పేరు విన్నావా" వ్యంగ్యంగా నవ్వాడు మిస్టర్ స్టూవర్ట్.

డంకన్ హార్వీ మరీ బిరదేరిపోయాడు.

"అదంతా నా కనవసరం. తాగడానికి పర్మిట్ లేని వాణ్ణి నువ్వు ఎలా కాక్‌టైల్స్‌కి పిలిచావు" అని ప్రశ్నించాడు.

పేట్‌రావ్ ఇంట్లో తెగతాగే డంకన్ హార్వీయేనా మాట్లాడుతున్నది! మిస్టర్ స్టూవర్ట్ తెల్లబోయాడు. తక్కిన యువకులు హార్వీ ప్రశ్నని రెట్టించారు. మిసెస్ స్టూవర్ట్ పరిస్థితి గ్రహించింది.

"జాన్ అలిసిపోయి వున్నాడు. అతన్ని బాధ పెట్టకండి. కొంచెం విశ్రాంతి తీసుకోనివ్వండి" అని మొగుణ్ణి బయటికి తీసుకుపోయింది.

"ఉన్న తెల్లవాళ్ళం నలుగురం. నలుగుర్లోనూ పొట్లాట" అన్నారు.

"జరిగింది తప్పేననుకో, అయితేమటుకు నల్లవాణ్ణి వెనకేసుకు వస్తూ తెల్లవాళ్ళమీద విరుచుకుపడతాడా?" అన్నారు ఇంకొందరు.

"మనలో మనం ఎంత కొట్లాడుకున్నా నల్లవాడి విషయం వచ్చినప్పు డయినా కలిసికట్టుగా వుండాలి మరి" అన్నారు ఇంకా కొందరు.

మిసెస్ స్టూవర్ట్ మొగుణ్ణి లౌంజ్ లో ఒక మూల కూర్చోపెట్టి హితబోధ చేసింది.

"ఈ విషయం మరిచిపోవడం ఉత్తమం" అంది.

"పేట్ మన అతిథి మేరీ!" అన్నాడు మిస్టర్ స్టూవర్ట్.

"ఈ దుస్సాహసులంతా పేట్‌కి క్షమాపణ చెప్పితేకాని ఊరుకోను"

"కుదరదు జాన్" అంది ఆవిడ.

"ఏం ?"

"డంకన్ ఎంత ఆవేశంలో వున్నాడో చూశావా?"

"వాడికి బుద్ధి చెబుతాను "

"జాన్, నీ ఆదర్శాలు కట్టిపెట్టు. నీకు డంకన్ ముఖ్యమా? పేట్ ముఖ్యమా? పేట్ మంచి స్నేహితుడు, నేనూ ఒప్పుకుంటాను. కాని ఈ పరిస్థితుల్లో..."

మిస్టర్ స్టూవర్ట్ ఏమీ మాట్లాడలేదు. మళ్ళీ ఆవిడ అంది.

"డంకన్ తాగుడుమైకంలో ఏదో చేశాడు. తప్పే. దానికింత రాద్ధాంతం దేనికి? డంకన్‌కీ, అతని రగ్గర్‌కీ మనవాళ్ళల్లో వున్న స్థానం నీకు తెలుసుగదా! అతనితో విరోధం పెట్టుకోడం ఇక్కడ బ్రిటిష్ కమ్యూనిటీతో పెట్టుకోడం."

"రగ్గర్, డంకన్, రగ్గర్! ఇంతకంటే జీవితంలో కావలసింది లేదా" మిస్టర్ స్టూవర్ట్ అరిచాడు.

"ఇంకొక విషయం జాన్. పేమిలా కోసమైనా నువ్వీ మొండిపట్టు మానెయ్యాలి"

మిస్టర్ స్టూవర్ట్‌కి అర్థమయింది. పేమిలా వాళ్ళ కూతురు. డంకన్ హార్వీమీద మనసు పెట్టుకుని కూచుంది. హార్వీకి ఇంకా పాతికేళ్ళు నిండలేదు. మంచి కంపెనీలో పెద్ద ఉద్యోగం వుంది. అందం వుంది. రగ్గర్ ఆట మూలంగా బ్రిటిష్ కమ్యూనిటీలో పేరు ప్రఖ్యాతు లున్నాయి. డంకన్ హార్వీ వంటి అల్లుడికంటే ఇక్కడి బ్రిటిష్ దంపతులు కోరదగిన మంచి సంబంధం లేదు.

మిస్టర్ స్టూవర్ట్ గొంతు మూగపోయింది. తల వంచుకుని చేతిలోని విస్కీవైపు దృష్టి ప్రసరించాడు. గ్లాసు ఎత్తి ఒక్క గుటకలో నోట్లో పోసుకుని జేబు రుమాలుతో మూతి తుడుచుకున్నాడు.

మిసెస్ స్టూవర్ట్ కళ్ళల్లో చిరునవ్వు విజయసూచనగా తళుక్కుమంది. సోఫాలో నుంచి లేచి, ప్రేమతోనూ, సానుభూతితోనూ మిస్టర్ స్టూవర్ట్ భుజం తట్టి బుగ్గమీద అంటీ అంటనట్టు చిన్న ముద్దు పెట్టింది. తరువాత బ్రిడ్జిరూమ్‌లో యువకుల దగ్గిరికి వెళ్ళి అంది,

"జాన్‌కి కొంచెం తలనొప్పిగా వుండి, ఇక్కడికి రాలేనందుకు క్షమాపణ చెప్పమన్నాడు. మిమ్మల్ని మిగిలిన డ్రింక్ తాగేసి మజా చేసుకోమన్నాడు"

అందరికీ సందేశం అర్థమయింది. వాళ్ళ మొహాలు కళకళలాడాయి.

"టు ది హెల్త్ ఆఫ్ మిస్టర్ అండ్ మిసెస్ స్టూవర్ట్?"

తృప్తిగా గ్లాసులు నింపుకుని అరిచారు.

ఎవరో గొంతెత్తి పాట ప్రారంభించారు.

"హి యీజ్ ఎ జోలీ గుడ్ ఫె...ల్లో, హి యీజ్ ఎ జోలీ గుడ్ ఫే...లో...."

అందరూ అందుకున్నారు.

బయట క్లబ్బు ఆవరణలో కారు కోసం వెతుక్కుంటున్న పేట్‌రావుని దూరంగా వినిపిస్తున్న పాట కలత పెట్టింది. తన ఇంట్లో పార్టీలు ఇచ్చినప్పుడు ఇవే గొంతుకలు, ఇదే పాట తన గురించి ఎన్నోసార్లు పాడాయి. గబగబా అడుగులు వేసుకుంటూ సాగిపోయాడు. ఎప్పటి స్థానంలో నిలబడివున్న నల్లటి విలువైన జాగ్వార్ కారు చిక్కని చీకట్లో సరిగ్గా కనిపించలేదు. దానిమీద పడి చేతికి చిన్న గాయం తగిలించుకున్నాడు. చీకటినీ, కారు రంగునీ, ముందు సీటులో గాఢంగా నిద్రపోతున్న డ్రైవర్ని తిట్టుకుంటూ కార్లో ఎక్కి హారన్ వాయించాడు. డ్రైవర్ తుళ్ళిపడి లేచి, సీటులోపడి నలిగివున్న టోపీ తలకి తగిలించుకుని, కారు పోనిచ్చాడు.

TELUGU NAADI MATRIMONIALS

- , ,

, .

75 200

( ) .

1 .

50 .

.

(

, 1).

.

1-888-50 (888-506-2234)

630-627-9772 .